

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 kwietnia 2004 r.

w sprawie szczegółowych warunków udzielania pomocy de minimis w formie jednorazowej pożyczki przedsiębiorcom prowadzącym zakłady pracy chronionej

Na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 19 września 2003 r. o zmianie ustawy o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr 189, poz. 1850) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki udzielania przedsiębiorcom, w rozumieniu ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. — Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178, z późn. zm.¹⁾), prowadzącym zakłady pracy chronionej pomocy, o której mowa w art. 32 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U.

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 86, poz. 958 i Nr 114, poz. 1193, z 2001 r. Nr 49, poz. 509, Nr 67, poz. 679, Nr 102, poz. 1115 i Nr 147, poz. 1643, z 2002 r. Nr 1, poz. 2, Nr 115, poz. 995 i Nr 130, poz. 1112, z 2003 r. Nr 86, poz. 789, Nr 128, poz. 1176 i Nr 217, poz. 2125 oraz z 2004 r. Nr 54, poz. 535 i Nr 91, poz. 870.

Nr 123, poz. 776, z późn. zm.²⁾), zwanej dalej „ustawą”, w ramach pomocy de minimis, o której mowa w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 69/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady de minimis (Dz. Urz. WE L 10 z 13.01.2001).

§ 2. Pomoc, o której mowa w § 1, zwana dalej „pomocą”, może być udzielana, jeżeli są spełnione łącznie warunki określone w rozporządzeniu.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1082, z 1998 r. Nr 99, poz. 628, Nr 106, poz. 668, Nr 137, poz. 887, Nr 156, poz. 1019 i Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 49, poz. 486, Nr 90, poz. 1001, Nr 95, poz. 1101 i Nr 111, poz. 1280, z 2000 r. Nr 48, poz. 550 i Nr 119, poz. 1249, z 2001 r. Nr 39, poz. 459, Nr 100, poz. 1080, Nr 125, poz. 1368, Nr 129, poz. 1444 i Nr 154, poz. 1792 i 1800, z 2002 r. Nr 169, poz. 1387, Nr 200, poz. 1679 i 1683 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 7, poz. 79, Nr 90, poz. 844, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2262 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959.

§ 3. Podstawą zakwalifikowania pomocy jako pomocy de minimis jest zaświadczenie wydane przez podmioty upoważnione na podstawie odrębnych przepisów.

§ 4. 1. Pomoc jest udzielana ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, zwanego dalej „Funduszem”, jeżeli wnioskodawca:

- 1) legitymuje się, przez okres co najmniej trzech lat przed datą złożenia wniosku, statusem zakładu pracy chronionej;
- 2) nie zalega z wymagalnymi zobowiązaniami wobec Funduszu;
- 3) zobowiąże się do niezmnieszenia, przez okres trzech lat od daty podpisania umowy, stanu zatrudnienia osób niepełnosprawnych poniżej stanu ich zatrudnienia na koniec miesiąca poprzedzającego datę złożenia wniosku.

2. Pomoc mogą otrzymać przedsiębiorcy, którzy przedstawiają:

- 1) informację dotyczącą wysokości i szczegółowego przeznaczenia wnioskowanej pożyczki;
- 2) analizę i ocenę stanu ekonomiczno-finansowego przedsiębiorstwa;
- 3) planowany sposób działania, który zapewni osiągnięcie trwałej poprawy wyniku finansowego przedsiębiorstwa, wraz ze wskazaniem źródeł finansowania przedsięwzięć restrukturyzacyjnych;
- 4) opis zadań wykonywanych w ramach programu restrukturyzacyjnego wraz z harmonogramem ich realizacji;
- 5) prognozę efektów ekonomiczno-finansowych przedsiębiorstwa na najbliższe trzy lata, z uwzględnieniem wnioskowanej pożyczki;
- 6) proponowane formy zabezpieczenia pożyczki.

3. Pomoc nie może być udzielona przedsiębiorcy w stosunku do którego ogłoszono upadłość lub rozpoczęto proces likwidacji prowadzonego przez niego zakładu pracy chronionej.

§ 5. Pomoc może zostać udzielona pod warunkiem, że jej maksymalna wysokość nie przekroczy iloczynu liczby zatrudnionych osób niepełnosprawnych według stanu na koniec miesiąca poprzedzającego datę złożenia wniosku i pięciokrotności przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 2 pkt 4 ustawy.

§ 6. Pomoc może być przeznaczona na:

- 1) spłatę zobowiązań w przypadku utraty płynności finansowej, zagrożenia likwidacją lub upadłością;
- 2) zakup materiałów, surowców do produkcji lub towarów, jeżeli ich zakup ze środków własnych zagroziłby utratą płynności finansowej;
- 3) zakup środków trwałych określonych w przyjętym przez przedsiębiorstwo planie inwestycyjnym, z wyłączeniem zakupu samochodów osobowych;
- 4) realizację działań określonych w przyjętym przez przedsiębiorstwo programie restrukturyzacyjnym.

§ 7. 1. Pożyczka jest jednorazową formą pomocy i podlega oprocentowaniu ustalanemu według zmiennej stopy procentowej w wysokości 50 % stopy redyskonta weksli ogłaszanej przez Radę Polityki Pieniężnej.

2. Okres spłaty pożyczki nie może być dłuższy niż 48 miesięcy.

§ 8. Rozporządzenie obowiązuje do dnia 30 czerwca 2007 r.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*